

Povinná vojna je zpátky ve hře. Další stres pro naši traumatizovanou mládež

- CZ24 News | 26. února 2024

ČESKO: Loni v říjnu schválila Fialova vláda novou Obrannou strategii ČR. Podle dokumentu se musíme připravovat na konflikt velkého rozsahu, vysoké intenzity s technologicky vyspělým protivníkem, který vlastní jaderné zbraně. S pravděpodobností hraničící s jistotou tím je myšlena válka s Ruskem. A do ní by bylo třeba verbovat vojáky...

Jak pak informoval několik dnů starý titulek na Novinky.cz: Diskusi o povinné vojně se nevyhneme. Náčelník generálního štábu Karel Řehka mimo jiné pravil, že mezi českými politiky ale zatím není vůle k diskusi o zavedení povinné nebo dobrovolné služby. „Česko bude muset zvážit nějaké jiné formy povinné nebo dobrovolné služby, nebo mechanismus, který nám vygeneruje dostatečné zálohy.“ Docela mě zaujala zmínka o zavedení dobrovolné vojenské služby. Ačkoli nechci jakkoli rozporovat slova mediálně nejaktivnějšího náčelníka generálního štábu české historie, troufám si odhadovat, že formu povinné služby je potřeba zvážit, protože dobrovolná, nefunguje.

Pochybná síla ducha

Je zásadní otázkou, kde obránce vlasti vzít a nekrást? Vzhledem k nedostatku kvalifikované pracovní síly asi nebude moc vhodné rekrutovat muže a ženy zapojené do výrobního procesu. Jako jediná možná, se proto jeví varianta, kterou někteří z nás znají z let budování rozvinuté socialistické společnosti. Na povinnou, dva roky trvající vojnu nastupovali odvedení branci v osmnácti letech, vysokoškoláci sloužili rok. Nerukovali zdravotně nezpůsobilí, a pokud si dobře pamatuji, například horníci, kteří se zavázali na šachtě dlouhodobou smlouvou. Motivace sloužit vlasti nebyla tehdy zrovna zázračná...

Je otázka, jak je tomu teď a zdali by ze zavedení povinné služby neprofitovala nejvíce tiskárna specializovaná na tisk modrých knížek pro zdravotně nezpůsobilé. Proto koho jiného než pro vojáky schopné bránit naši vlast, by totiž mělo platit rčení: „Ve zdravém těle, zdravý duch?“ Nevím, jak s tělem, ale mám li věřit našim médiím, je to s duchem dost pochybné.

Deprese a úzkost

Podle sedm let starého průzkumu, který si nechala zpracovat Česká asociace farmaceutických firem, se desetina středoškoláků cítí pod tak velkým tlakem, že musí užívat pilulky na úzkost či depresi. Polovina z nich uvedla, že hlavním důvodem jsou stres a nepřiměřený tlak ve škole. K polykání léků se častěji uchylují chlapci. Na vině je taky krutý svět sociálních sítí. Nápravu by mohla zjednat nová povinná disciplína, duševní zdravověda.

Zatím se tak ale neděje. Naopak, podle článku serveru Deník.cz z loňského dubna, mladiství trpí depresemi a úzkostmi, čím dál, tím častěji. Proto je podle ministerstva školství nezbytné posílit stavy školních psychologů. Podle České středoškolské unie by se na středních školách mělo zavést duševní volno. Předseda unie Ondřej Nováček, totiž zastává názor, že deprese a úzkosti jsou závažnější než zlomená noha. Možným řešením jsou alespoň tři dny duševního volna na pololetí, bez nutnosti prokázání odborným posudkem. A podle odborníků bude hůř. O psychické neodolnosti nezletilých

vypovídá i skutečnost, že v letech 2017–2021 spáchalo sebevraždu 184 z nich. Nechci vynášet soudy, ale vojenský materiál vypadá jinak.

Stresem ohrožená populace

A jak jsou na tom psychicky studující na vysokých školách? Před několika dny jsem si přečetl na wawe.cz, že vysokoškoláky trápí ADHD, stres a úzkost. Například výzkumnice z Národního ústavu duševního zdraví Andrea Včeláková hovořila o tom, že studenti se na ní obracejí s potížemi jako úzkosti, se stresem a s nějakou neschopností vyrovnat se s velkými nároky, které s sebou nese vysokoškolské studium. Za tímto účelem dokonce vyšel Manuál duševního zdraví vysokoškoláka.

Podle psychologky Anny Vozkové z UK, se na ní studenti často obracejí kvůli podezření na ADHD. Jedná se o poruchu pozornosti s hyperaktivitou, neboli neurovývojové onemocnění způsobující obtíže se soustředěním, přizpůsobením aktivity a zvýšenou impulzivitou. „Duševní onemocnění je velmi významně spojeno se stresovou zátěží, a pokud je člověk ve velmi silné stresové zátěži, může to vést k rozvinutí nějakého onemocnění... Studentská populace je tím ohrožená.“

Nevím, mé vojenské, případně válečné zkušenosti jsou desítky let staré. Přesto si dovoluji zastávat názor, že vojna, případně dokonce válečný stav vystavují člověka mnohem většímu stresu, než případné nezvládnutí zápočtu či zkoušky. Stres studentů je během zkouškového období podle psychologa a psychoterapeuta Jana Kulhánka dokonce tak vysoký, že je dobré si vyndat na stůl jenom to, co teď zrovna potřebuji a ostatní nechat schované. Pokud totiž bude mít student na stole horu knih, skript a poznámek, tak už jej ten vizuální dojem zvyšuje stres. Každopádně není od věci řešit náhlý stres nádechem, výdechem a počítáním do tří... Připadá mi to opravdu humorné, ale ona to asi taková sranda nebude.

Švejk byl jenom jeden

Abych pravdu řekl, představa toho, že naši středoškoláci a vysokoškoláci potýkající se s výše uvedenými problémy, budou připraveni na ozbrojený konflikt velkého rozsahu, vysoké intenzity s technologicky vyspělým protivníkem, který vlastní jaderné zbraně, mi přijde hodně vzdálena realitě.

Na druhou stranu i nejslavnější český voják Josef Švejk, který má pomníky také v Kyjevě, Lvově a Doněcku, byl odveden, přestože předtím pobýval v blázinci. Nakonec skončil v Českých Budějovicích u 91. pěšího pluku, který se chystal na frontu. Svému nadřízenému nadporučíkovi Lukášovi při této příležitosti sdělil, že „to bude něco nádherného, když voba padneme spolu za císaře pána a jeho rodinu...“ Příklady táhnou, ale Josef Švejk byl, je a bude jenom jeden.

AUTOR: Petr Bošnakov

[ZDROJ](#)